

פסחים פג. (המשנה) עד פד. (המשנה הראשונה)

ביאורי מושגים
עשה דוחה לא תעשה - על אף שמצות לא תעשה חמורה ממצות עשה (העובר על לא תעשה דינו מלקות מה שאין כן במבטל לאו) התורה קבעה שכאשר יש התנגשות בין עשה ללא תעשה יגבר העשה. הרמב"ן (שמות כח:) מסביר שעשה מבטא עבודה מאהבה ולא תעשה מבטא עבודה מיראה. על אף שהמבטל עבודה מיראה דינו חמור מהמבטל עבודה מאהבה מעדיף הבורא עבודה מאהבה על פני עבודה מיראה. ניתן להציע הסברים נוספים לדין זה אבל אין כאן מקום להאריך.

הכוונה לעצמות שיש בהן בשר (שאר העצמות לא זקוקות לשריפה)
מדוע יש לשרוף את העצמות הללו:
רמב"א: הן משמשות את המח ולכן גם הן נחשבות **נותר**,
הצעה חלופית: מסיבה **טכנית** (באמת צריך לשרוף רק את הבשר שבתוכן אבל כיוון שאסור לשבור עצמות של קרבן פסח לא ניתן להוציאו ולכן שורפים גם את העצם)

איסור שבירת עצם בקרבן פסול:
נפסל מעיקרו: אין איסור,
היה כשר ונפסל: ר"ש: אין איסור, ר"נ: יש איסור.
ההצעה החלופית מסתדרת רק לפי ר"נ.

המשנה
עצמות,
גידים,
ונותר:
נשרפים
בט"ז ניסן
(ואם ט"ז חל בשבת
נשרפים ב"ז)

לאילו גידים המשנה התייחסה:
אפשרות א': לספק גיד הנשה
(כיצד נוצר הספק: אפשרות א' לפי ההבנה שר' יהודה מסתפק האם גיד הנשה הוא הימני או השמאלי **אפשרות ב':** שני גידים שהתערבבו)
אפשרות ב': לשומן של גיד הנשה (שאסור רק מדרבנן)
אפשרות ג': לגיד הנשה החיצוני (שאסור רק מדרבנן)

המשנה לא התייחסה לגידים הללו
סתם גידים: כיוון שנחשבים בשר (ולכן הם כלולים בהגדרה 'נותר')
גדי הצוואר: כיוון שלא נחשבים אוכל (ולכן לא צריך לשורפם)
גיד הנשה: כיוון שאסור באכילה (ולכן לא צריך לשורפו)

הבסיס לה"א שישרפו קדשים ביר"ט:
הנחה א': שריפת קדשים היא מצות עשה
הנחה ב': איסור מלאכה ביר"ט הוא לא תעשה
הנחה ג': עשה דוחה לא תעשה

מדוע אסור לשרוף קדשים ביר"ט

